

som nu foreligger til Afgjørelse, om enten Finantsministeren eller Udvalget i denne Henseende har været heldigt; angaaende Hensigten fra begge Sider kan der jo ikke være Spørgsmaal. Men for at bedømme dette, og for at gaae til det, som egentlig er Nerven, nemlig, om dette Forslag skal antages eller forkastes, vil det komme an, ikke paa Navn af Coloniallov, men paa det Begreb, som det har været Regjeringens Hensigt at forbinde med den Lov, som den agtede at lade udgive for de vestindiske Colonier, og med Hensyn til hvilke den underkastede Forslagets Prøvelse af Thingene. Jeg maa da efter de Motiver, som ere forudskiftede Lovudkastet, og efter hvad den høitagtede Finantsminister ved den indledende Behandling til denne Lov har yttret, antage, at det har været Regjeringens Mening at forelægge en Lov for de vestindiske Besiddelser, der snarere kunde sammenlignes med en engelsk Charter for Colonierne end med en Lov, som blot skulde have til Hensigt at organisere et Raad, der ifkun midlertidigen tilsigtedes at bestaae; thi efter den Forklaring, som den høitagtede Finantsminister har givet angaaende det omhandlede Raads Drettelse, kan jeg ikke skjønne andet, end at Bestemmelsen af dette maatte blive at slaae sig selv ihjel, for at give Plads for et andet Raad, der havde at drøfte de væsentligste Interesser for Derne og for deres Forhold til Moderlandet. Den høitagtede Finantsminister har yttret, at Udvalget ved at give Begrebet om en Coloniallov — thi Udvalget har selv antydet, at paa Navnet kommer det ikke an — skal have beraabt sig paa en Definition af 5 af de Mænd, som have været udvalgte til med Flere at give Betænkning over Lovudkastet; men han har overset, at Udvalget tillige har paaberaabt sig, hvad han selv i denne Henseende har yttret. Det er nemlig i Motiverne sagt, at Hensigten med at udarbejde det omhandlede Udkast var at give en Lov for de dansk-vestindiske Besiddelser, der skulde indeholde Regler for disse Besiddelsers forfatningsmæssige Forhold til de øvrige Landsdele, og jeg tør vel spørge, om det Udkast, som er forelagt til Prøvelse, i fjerneste Henseende kan siges at indeholde Regler for de vestindiske Ders forfatningsmæssige Forhold til de øvrige Lands-

dele? Den høitagtede Finantsminister har ved den indledende Behandling af Sagen endnu tydeligere yttret sig i den her nævnte Henseende; han har selv anført, at det maatte ansees som en Selsfølge, at Grundlovens væsentligste Bestemmelser maatte gjenneføres deels ved en almindelig organisk Lov for Colonierne, og deels ved enkelte Love, angaaende de paagældende Forhold. Jeg spørger atter, om det forelagte Lovudkast kan siges at gjenneføre en almindelig organisk Lov for Colonierne? Han har endvidere yttret, at, idet Regjeringen selv skjønnede det unødvendigt ad den særegne specielle Lovgivningsvei at bringe de Bestemmelser i Grundloven, som passede for Colonierne, i Udøvelse, maatte man tillige føle, at Trangen til en organisk Lov angaaende Moderlandets Forhold til benævnte Colonier var meget stor og endnu større, end den allerede i flere Aar var befundet at være. Som Grunde for, at der behøvedes en saadan organisk Lov, har Finantsministeren uden Tvivl med fuldkommen Føie anført, at det er øiensynligt, at der maatte være en præsumtiv større Bessyttelse i den souveraine, absolute Konges Magt ligeoverfor Moderlandet, hvor Moderlandets Interesser kunde synes at komme i Collision med Coloniernes, end naar den lovgivende Magt i Moderlandet var deelt imellem Kongen og de lovgivende Kamre, og jeg spørger atter, om noget Saadant kan siges at være opnået, eller at ville opnåes ved det forelagte Lovudkast? Endydermere skal jeg paaberaabe mig, at det i det aadne Brev af 16de Mai 1851 til Indvaanerne i de vestindiske Besiddelser af Hs. Majestæt er udtalt, at han vil gjøre saadant Forslag til en Coloniallov, som vil blive et i Sandhed kongeligt Beviis paa Raade og Omhu for Befolkningens sande Vel. Alt, hvad jeg her har anført, tyder paa, at Hensigten med den her omhandlede Lov har været, at foreslaae en saadan, som havde et ganske andet Omfang og navnlig havde ganske andre Bestanddele end dem, som dette Udkast indeholder, og jeg kan saaledes ikke troe, at enten Udvalget eller Thinget vilde fyldestgjøre, hvad der af Hs. Majestæt er tilfagt, og hvad der af den høitagtede Finantsminister ogsaa er an-